

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

NR. 12 - 1975 - 67. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

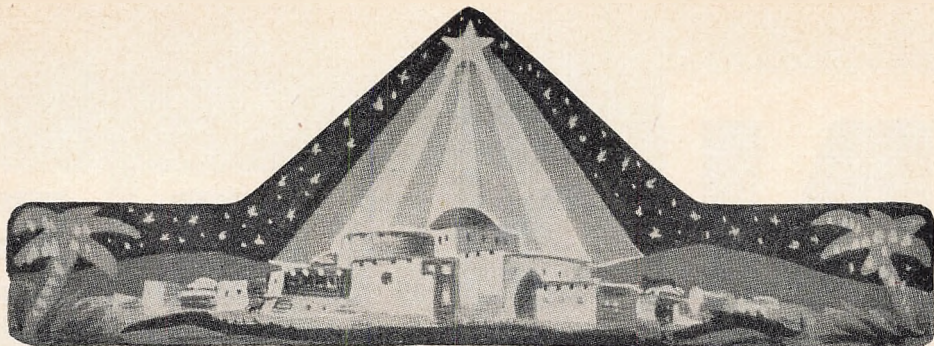
M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Hans navn skal kaldes Under

Så er det tid at tænke på et ord om julen, skrev forstanderen. Og så tænker man på julen! Der stod i en kryds og tværs opgave: Kom snart med en forening, der bekæmper den jul, der allerede starter i november. Man kan tage så langt tilløb, at man er træt, når man skal hoppe. Men, der er et men – nemlig: gælder det også julen? Måske nok julens ydre, men ikke julens indhold. Den bliver vi aldrig færdig med!

Den er en udfordring, der standser os, som Maria blev standset, da Gabriel bragte hende hilsen fra Gud. Gabriels hilsen til Maria kan tolke julens indhold. Det blev Esajas' ord, der satte mine tanker i bevægelse: Hans navn skal kaldes Under, står der i oversættelsen, jeg læste i min ungdom.

Hans navn skal kaldes Under. Navnet tolker Jesu hele liv og gerning, død og opstandelse, nærvær og komme. At han – barnet i

krybben, Guds riges forkynder, åbenbareren af rigets væsen og kræfter, manden på korset, dødens overvinder, kirkens grundvold, sit legemes hoved – at han er troens begynder og fuldender.

Hans navn skal kaldes Under. At underet møder os skaber undren over frelsens virkelighed. Undren er troens forgård, glædens moder. Denne undren kan man ikke begynde med for tidligt. Denne undren kan man ikke blive ved med for længe.

Hans navn skal kaldes Under!

Alle ting er underfulde i vor Frelses julefest.

E. Mejdabl.

P.S. Glædelig jul! Tak for tiden, jeg har været med i bestyrelsen for Nr. Nissum Høj- og Efterskole!

E. M.

Alle der læser dette blad, sender vi ønsket om en glædelig og givende julehøjtid.

Måtte vore ønsker også omfatte det nye års ubeskrevne blade, idet vi takker for tillid, interesse og venlighed i det gamle år.

Lærerstab og forstanderpar.

Fortid - nutid - fremtid

En overskrift, der dækker den traditionelle: *Året, der gik, og det der kommer.*

Fortiden

1975 blev et godt år for skolen på mange, mange områder.

Vi kunne glæde os over en fuld belagt skole. Efterskolen med 90 og højskolen med 20 årselever. Især det sidste er glædelig. Vi håber, at fremgangen vil fortsætte. En ikke uvæsentlig faktor i det sidste tal er de velbesøgte *vinterferiekursus*. Vi håber også, at de i den kommende vinter vil virke tiltrækkende og samle mange deltagere. (Se programmet andet steds i bladet).

Begge skoleformers elever har været af en sådan karat, at vi stadig har kunnet *holde skole* og kunnet *drive skole*, dvs. at langt de fleste af vore elever er kommet her for at lære noget, og både vil og kan. Skolelovgivningen har jo desværre – både for eleverne og for lærerne – gjort sit til, at enkelte elever kun er her, fordi de skal være et sted, og af to onder vælger man stadig det bedste.

Vi har også haft en elevflokk, der har afspejlet en lydhørhed overfor talen om livets store og afgørende spørgsmål – religiøst og medmenneskeligt, men tilbageholdende, når det gælder at være *foregangsmænd* ved selv at være personlig engageret.

Enkelte læsere vil måske af det læste tro, at der slet ingen problemer har været. Hvis dette var tilfældet, så var vi ikke skole. Skole fostrer problemer. Vi har da også oplevet problemer i flertal i 1975. Med elever, med undervisningen, med os ansatte medarbejdere, med ministeriet osv., men sagt igen: Ikke problemer, der væltede skolen og satte fundatsens målsætning ud af funktion. Vi har talt og arbejdet os ud af problemerne uden at diskutere os en diskussionsneurose til.

En fyldt skole er rentabel. Skolens regnskab var særdeles tilfredsstillende og vil overgå i historien *som et økonomisk godt skoleår.*

1975 var også et byggeår. Hver eneste dag i årets første halvdel var præget heraf. Ikke en eneste dag uden bestemmelser blev taget. Skridt for skridt nærmede vi os fuldendelsen, uden at vi endnu da dette skrives har modtaget byggeattesten, men det hele fungerer dejligt.

Tænke sig, en dejlig foredragssal, svømmehal, sløjdsal, depotrum, dagligstue, klasse-lokale var resultatet af byggeriet 1975.

I fremtiden kommer regnskabets time for *»letsindighederne«*. 1976 vil bringe et afdragskrav på 70.000,00 kr. + renter. Vi tror, at muligheden er tilstede. Her tænkes med indre glæde på de mange låne- og gave-givere, der medvirkede til, at tallet ikke blev 80.000,00 kr. i stedet for ovennævnte + renter. Et håndslag i fortiden, der griber ind i fremtiden, og gjorde det umulige muligt.

Nutiden

Ja, den står vi i hver eneste dag. I disse måneder tælles indmeldelserne til højskolekursus pr. januar. Der kræves tålmodighed. Det går langsomt, men dog fremad skridt for skridt. Igen må vi ud til gamle elever. De er langt bedre som medhjælpere end mange annoncer.

Vi har lige været igennem terminsprøverne. Skal have forældreaften, hvor vi drøfter erhvervsmuligheder – eller umuligheder. Der installeres brandalarm over hele skolen efter krav fra brandmyndighederne. Der isoleres mod vinterkulde, og pigerne er så småt begyndt at forberede juleforberedelserne, alt medens elever og lærere passer dagens timeplan.

Fremtiden

Hvem har tid at tænke på den? Skolefolket er tvunget dertil – og gør det.

Som nævnt tænker vi på afdrag og renter. Vi tænker også på nye forbedringer – eller reparationer. Vi har forlængst bestilt nye vinduer til stueetagen i hovedbygningen fra 1923. Vi har bestilt isolering af samme. Vi tænker på det nye års elevhold og lever i håbet om, at der stadig er brug for vor skole i fremtidens Danmark.

Men en hel del afhænger af den nye skolelov. Lærerådet har nedsat et udvalg, der holder os andre orienteret om udviklingen og forsøger at sætte sig ind i lovens tankegang, virkninger og muligheder.

Det er vedtaget af såvel skolens bestyrelse som af lærerrådet, at vor skole vil udnytte den nye skolelovs muligheder med *en boglig og en ikke boglig linie*, bl. a. derigennem er vi på linie med stifteren, der i 1887 skrev følgende om undervisningen: »Målet er noget andet end blot at hjælpe dem, der ikke har fået det rette udbytte af deres skolegang i barnealderen. Det skulle også her kunne oprettes, men det er ikke det eneste mål, ikke engang det første, thi skolen er egentlig beregnet på unge mennesker med læselyst og lærelyst og gode skolekundskaber«. Vi svigter ikke *friskolen og kostskolens ideer* af den grund, og vi vil fortsat stadig forsøge at give vore elever et meningsfyldt ophold – også gennem fritidens samvær.

Året, der gik, bragte også andre spørgsmål ind i vor nutid og i vor fremtid. Ruben Jørgensens udtalelser og brud med Indre Mission var jo ikke et spørgsmål om dåb og tvungen dåbsforberedelse alene, men i allerhøjeste grad også et spørgsmål om Indre Missions skoler og dermed også om vor skole her i Nr. Nissum. Ordene »*nogle af dem*« er en uhyggelig udtalelse, der i dybeste forstand spreder mistillid. Mand og mand imellem går snakken: »*Hvem af dem*«, og så gætter man sig til resten. Derfor møder jeg det i forespørgsler her til skolen: »*Er I en af*

dem?« At udtalelsen har påvirket andre, ser man tydelig i bogen: »*Det nye år 1976*«, hvor generalsekretæren i lederen skriver, »*at mange af os i nogen grad deler hans (R. J.) bekymring for vore højskoler og efterskoler*«.

For at ingen skal misforstå mig, så er jeg enig med Ruben Jørgensen i, at dåben er en gave og en opgave. Den første at modtage. Den sidste at løse, ikke på et bestemt antal besøgsaftener hos præsten, men som en livslang opgave for os, der lader vore børn døbe. Angående skolerne og deres virke er vi sikkert dybt uenige, bl. a. fordi vor baggrund er forskellig. Jeg ville så gerne vide, hvorfra man dømmes vort virke. Har man indblik og forståelse af skolearbejdets vilkår i dag? Kender man vor elevbaggrund og undervisningens vilkår osv.? Eet er at stå udenfor og noget andet at være indenfor. Er man indenfor, bliver man mere stille med sine udtalelser af den grund, at arbejdet er et »*heltidsjob*«, der omfatter så mange menneskelige og samfundsmæssige forhold, at andres smådiskussioner bliver biting.

Personlig mener jeg, at Indre Mission og KFUM og K har al grund til at stå bag disse skoler. Der har aldrig været større brug for dem end netop i disse årtier, hvor tilbagegangen – eller tilgangen af unge har svigtet disse foreninger. Skolerne har altid været en af kilderne til fornyelse, og kilderne er der endnu, efterdi disse skoler stadig har en stor elevflok.

Men – og det er et alvorligt *men*. Såfremt disse skoler stadig udsættes for mistænkliggørelse og bagtalelse, da graver man sin egen grav – måske endda før det bliver nødvendigt at grave skolernes.

Jeg tænker igen på noget, jeg har læst.

Stifteren af vor skolebevægelse, pastor Ad. L. Hansen, Nr. Nissum, blev også i sin tid voldsomt angrebet af mange indenfor Indre Mission. Han var bl. a. bibelkritisk (ak, ja). Han fordrede ikke en klar omvendelse. Var han selv omvendt? osv. Da var det, at den

samlede IM bestyrelse ved et møde i Roskilde d. 23. juli 1897 udsendte en tillids-erklæring i Indre Missions Tidende om Ad. L. Hansen.

Jeg har længe ventet og håbet, at den samlede IM bestyrelse i 1975 ville have gjort det samme. Nu blev det til *en mistillidserklæring* i ovennævnte lederartikel.

Hvor ville det have været lykkeligt for alle parter, om denne mistænksomhedens bro blev sprængt i stumper og stykker. Om vi, der dog er i samme båd, fandt ud af, at vore egne små egoistiske skaktræk ikke vejer så meget i hans hånd, der gav os hele verden som arbejdsmark og ikke lod os nøjes med en eller anden privat andedam.

Fremtiden – om det nye år måtte bringe forståelse mellem os, at vi aldrig måtte miste troen på, at den, der er tro i sin gerning, og så har Guds evige forjættelser over sig.

Igen toner der nogle linier frem for ens indre øje. De former sig som en bøn for vor gamle skole heroppe på bakken:

Gud giv dig fremtid
som Han gav dig minder.

Fremtidens vej? Det er stadig skolens bømærke over indgangsdøren, der viser vejen.

Med disse tanker sendes alle bladets læsere ønsket om en meningsfyldt julefest, og et godt nytår med mod og tro på livets gaver og opgaver.

Ths. M.

Hyldest til julen

Du elskede jul! Mens århundreder skred,
du tolkede Gudsfredens gåde.
Men aldrig i slægternes tusinde led
har verden som nu næret længsel om fred
og trang til Guds enbårnes nåde.

Den mægtige fyrste, den kærlige ven,
der elskede os, så vi elsker igen
og flokkes med fryd i hans følge.

Trods talrige sekler du taler med fynd,
mens troner og fyrster bortfejes!
Du viser vor vilje – så bristende tynd –
en evighedsret, hvor vor knugende synd,
men også vor længsel skal vejes.

Den mægtige fyrste, den kærlige ven,
der elskede os, så vi elsker igen
og flokkes med fryd i hans følge.

Ja, selv under smitsotens hærgende pest
du lægger din glans i vort øje!
Du hellige jul, du er hjerternes fest! –
Vi åbner vor dør, og du bringer som gæst
hærskarernes drot fra det høje.

Den mægtige fyrste, den kærlige ven,
der elskede os, så vi elsker igen
og flokkes med fryd i hans følge.

Til tusinde slægter du talte dit ord
og mødtes af takkende toner.
Nu hylder vi dig fra den blodstænkte jord! –
Et brus skal der lyde fra syd og fra nord
med jubel fra millioner.

Den mægtige fyrste, den kærlige ven,
der elskede os, så vi elsker igen
og flokkes med fryd i hans følge.

Ludv. Olsen.

I år vil der mangle et personligt indlæg fra forstander Meinild. Alligevel skal det ikke mangle i det første juleblad efter hans død. Jeg ved, at han selv satte ovenstående juledigt meget højt, og det må da være rigtigt at mindes ham igennem dette.

Ths. M.

Ind under jul

Jeg er blevet bedt om at skrive lidt til elevbladet om den nye folkeskolelov, der blev vedtaget i folketinget d. 13. juni 1975.

Nu er dette skolelovsforslag sandt at sige ikke nogen velegnet evangelietekst som udgangspunkt for opbyggelige juletanker.

Et adventstykke om forventning kan der heller ikke blive tale om, efter som de gode forventninger allerede inden lovens vedtagelse var dalet til nulpunktet.

Det burde være naturligt i et land, hvor langt over 90% af befolkningen er døbt medlemmer af en kristen kirke, at en skolelov havde en målsætning, der pegede på værdien af det kristne livssyn, men nu er sagen ganske enkel den, at Danmark for første gang i historien får en skolelov, hvor det kristne islæt mangler i formålsformuleringen.

Det er lykkedes stærke kræfter i befolkningen og blandt vore politikere at indføre den pluralistiske skole, d. v. s. en skole, hvor alle synspunkter og meninger har lige gyldighed.

Og netop i en tid, hvor mennesker spørger efter et fast holdepunkt i tilværelsen, er det en ulykke, at skolen skal afstå fra at pege på en fællesnævner.

Skal skolen præsentere alle muligheder som lige gyldige (altså af samme værdi), kan man kun forvente, at elevernes holdninger bliver ligegyldige (altså en hvad-kommer-det-mig-ved-mentalitet), og det eneste man herefter med sikkerhed kan være fælles om er util-

fredsheden, usikkerheden og angsten for dagen imorgen.

Men skolen er jo ikke et isoleret fænomen i vores samfund. Vi kommer ikke uden om, at spørgsmålet om, hvad vi vil med skolen, har sammenhæng med, hvad vi vil med vor tilværelse overhovedet. Dette understreges tydeligt af følgende citater fra skolens skiftende formålsparagraffer:

I loven fra 1539 (reformationens skole) hedder det:

– at børn må udi sindene beredes til evangelium – så de bliver skikkede til sand christelig gudsfrygtighed.

I loven af 1814 hedder det bl. a.:

– at der ved børns undervisning skal tages hensyn til at danne dem til gode og retskafne mennesker i overensstemmelse med den evangelisk-christelige lære.

Loven af 1937 indledtes med en så vægtig formålsparagraf, at man ikke så nogen grund til ændring ved overgangen til den næste skolelov. Man optog den derfor i sin fulde ordlyd i den lov, der kom i 1958. Altså den lov, der gælder idag, men som ophører med udgangen af juli 1976.

Heri hedder det bl. a.:

Skolen må styrke børnenes sans for de etiske og kristelige værdier, give dem ærbødighed for menneskelivet og for naturen, kærlighed til hjemmet og vort folk og land. – Skolen må bidrage til at give børnene idealer, hjælpe dem til at sætte sig mål i livet, øge deres respekt for oprigtighed i tale og adfærd og styrke deres pligtfølelse.

I den nye skolelov, der altså får virkning fra 1. august 1976, lyder formålsparagraffen i sin helhed:

Folkeskolens opgave er i samarbejde med forældrene at give eleverne mulighed for at tilegne sig kundskaber, færdigheder, arbejdsmetoder og udtryksformer, som medvirker til den enkelte elevs alsidige udvikling. Folkeskolen må i hele sit arbejde søge at skabe sådanne muligheder for oplevelse og selvvirksomhed, at eleven kan øge sin lyst til at lære, udfolde sin fantasi og opøve sin evne til selvstændig vurdering og stillingtagen. Folkeskolen forbereder eleverne til medleven i et demokratisk samfund og til medansvar for løsningen af fælles opgaver. Skolens undervisning og hele dagligliv må derfor bygge på åndsfrihed og demokrati.

Det kræver ikke megen skarpsindighed at finde ud af, at skolens sækularisering hermed er fuldbyrdet, og selvom kristendomsundervisning er at finde på skoleskemaet også efter august 76, så er den voldsomme nedskæring i timetallet og fagets placering som én-times fag på 7 af skolens 10 klassetrin blot en yderligere bekræftelse på skolens åndelige krise.

Der truer os i tiden
en ond, usynlig magt:
vor egen sikre viden,
som sprænger med foragt
den skænkede natur
og nedskrev Adams billed
til skyggen på en mur.

Før sang man roligt salmer
i fattet tro på Gud.
Men gammel enfold falmer
som løv og slettes ud
i denne jævndøgnstid,
hvor hjerterne er delte
og med sig selv i strid.

Ole Wivel.

Men egentlig burde Folkeskolen jo ikke tildeles så megen spalteplass i vores elev-

blad, for selvom de fleste af os på en eller anden måde er impliceret i folkeskolens verden som forældre, lærere eller som medlem af skolenævn, skolekommission, så må bladets læsere være mindst lige så interesserede i, hvordan den fremtidige situation vil være for højskolen og efterskolen.

Og her tegner der sig et lysere billede. For selvom den nye folkeskolelov vil give en del ændringer i efterskolens fag- og timefordeling, så vil formålsparagraffen ikke gælde efterskolen eller højskolen som et diktat. Vi har nemlig stadigvæk efter 1. august 1976 mulighed for at drive friskole i Danmark. Det er et af lyspunkterne i dansk skolelovgivning. Og midt i bekymringen over den fremadskridende tendens til misforstået frihedsdyrkelse og knæfald for demokratiet må vi glæde os over, at Grundtvigs og Kolds skoletanker stadigvæk har frit løb i landet.

Efter 1. august 1976 kan der sættes lighedstegn mellem folkeskolens og efterskolens 8.-9.-10. klasser, hvad fag og afsluttende prøver angår, men skolens formål og lærernes holdning vil i højskolen og efterskolen bestemmes af den enkelte skoles formålsparagraf.

For Nr. Nissum Højskole og Efterskole blev denne paragraf godkendt af Undervisningsministeriet og af skolens repræsentation for ca. et år siden. Den lyder sådan:

Skolen, der blev oprettet 1887 som Indre Missions første højskole, har som mål at vække og nære et sundt og oprigtigt kristenliv ud fra den evangelisk-lutherske tros lære og at give eleverne nyttige kundskaber og praktiske færdigheder gennem undervisning og foredrag, igennem samtaler og ved selvarbejde, for derigennem at gøre dem til målbevidste, dygtige og aktive mennesker, der vil vedgå og videregive vor kristne arv.

Vi, der har tabt vort hjerte til den frie skole på kirkebakken i Nr. Nissum, kan så blot ønske for hinanden, at vi må være trofaste i

forbøn og agitation for skolen. Og vi ønsker for skolens ledelse og medarbejdere, at de må få tro, mod og kræfter til hver dags behov.

Rigtig glædelig jul og godt nytår.

Karl Emil Sørensen, Holstebro.

Julen 1975

»Og ordet blev kød og tog bolig iblandt os . . .«, Johannes evangeliets ord. Johannes' vidnesbyrd om, hvordan han oplever Jesu komme, » . . . og vi så hans herlighed«, hvilken herlighed, en stald, en krybbe, et par fattige folk, nej – Guds herlighed, nåde og sandhed fra faderen.

For verden en tåbelighed, et barn, en stald, et par fattige mennesker, der måtte tage til takke med natlogi blandt umælende, men for Johannes: »Lyset der skinner i mørket og mørket fik ikke bugt med det«.

Måtte vi, der skal fejre jul med hinanden 1975, få nåde til sammen at kunne se det lys, der tændtes, må lyset stadig skinne i vort mørke og vi se hans herlighed.

Glædelig, velsignet jul i Jesu navn.

Familien Vestergaard.

Lad os få godt af din frelse

Denne gamle bøn fra salme 106 siger os, at der er en frelse, men den siger os også, at det ikke er helt givet, at vi får gavn af den.

Juleevangeliet fortæller os, at Frelseren kom til sine egne, men de tog ikke imod ham. – Der var dog nogle, som tog imod ham, og dem gav han magt til at blive Guds børn.

Der var nogen, der fik godt af frelsen, men der var også nogen, som ikke fik nogen gavn af den. – Hvor er det dog alvorligt.

Lad os bare blive bange, når vi opdager risikoen ved at være et menneske, men lad os hverken resignere eller fortvivle. Nej, men lad os bede med den gamle salmedigter: »lad os få godt af din frelse«.

I vort menneskeliv har vi brug for frelse. Tilværelsen kan blive nærmest helt uudholdelig, men netop i sådanne stunder kan det især mærkes, at der er hjælp og frelse for bedende mennesker. Det kan opleves, at et ord, der passer til vor situation, bliver virkelighed og hjælp for os. Vi ligesom mærker, at ordet bliver kød og tager bolig hos os. Det kan være ordet fra Romerbrevet 8,32, der ganske givet har været til hjælp og trøst for mange, men det kan da også i en særlig krise være ordet fra Prædikerens bog 10,4.

Ganske særligt har vi dog brug for frelse, når vore hjerter fordømmer os for så meget, især for det forsømte, men da kan vi da hver især af hjertet bede: Herre Jesus, lad mig få gavn af din frelse.

Vi har en Gud, der hører vor bøn.

Et frelst menneske har da grund til at være hjertens lykkelig. Lad os derfor bede om, at vi må få gavn af Guds frelse, så vi kan få det, vi ønsker hinanden, en rigtig god og glædelig jul.

Kærlig hilsen til alle tidligere elever og medarbejdere. Tak og tilgiv. Bed og arbejd.

Kirsten, Agnes og A. Kristensen.

Julen er mørkets tid - lysets tid - besindelsens tid

»Ind under jul, hvor er det trist!«, står der i en ikke ukendt julesang. I min barndom syntes jeg, at det var da noget underligt noget at sidde og synge, selv om dagene var både korte, mørke og tit tillige sjaskede, var det dog helt anderledes rigtigt, om digteren f. eks. havde fundet på et eller andet rim, der sagde noget om, hvor spændende festligt alt det forestående i virkeligheden var. Det med julemad, julegaver, juleforberedelser og mange slags hemmelighedskræmmeri bag lukkede døre med nøglehul i; og så sige eller skrive, at dagene var korte, nej, særlig de sidste dage og timer før juletræet tændtes. Ih, hvor var de lange!

Er det gammelmandserindringer, der spiller mig et puds? Måske i nogen grad. Men jeg ser dog at børnebørnene mine oplever noget lignende i nutids dage, og at andre børn også gør det.

Men erfaring og statistik fortæller tillige, at juletid for mange ikke alene er mørke dage i naturens verden, men at juletid er en meget svær tid for dem med ensomhed og savn i hjertedybet. Sværest for dem, der har en ren materialistisk indstilling over for det, man kalder livsgoder af materialistisk art, også dem, vi alle sætter pris på.

Det er ingen dårlig skik at søge at tænde et julelys ved hjælp af en pengegave til god mad for den fattige. Har du husket at støtte de institutioner og mennesker, som bevidst øver en indsats her? Eller er der en ven eller veninde, som forgæves venter et opmuntrende smil i form af noget så ofte ringeagtende omtalt som et julebrev eller blot en hilsen fra os. – Vi selv og mange andre får måske i overflod, så vi er ved at være »overmætte«, og dog . . .! Det er dejligt.

Egentlig ved jeg ikke, hvad grunden er dertil, men jeg har i år søgt at finde frem til julelys for mig selv og andre uden for de almindeligst brugte julebibelord og herlige gamle julesalmer.

I går sad jeg med Seidelinernes ny testamente lige oversættelse foran mig og læste i romerbrevet kap. 11, 33-36. Det oplyste og varmede på samme tid; det blev et virkeligt julelys med glans over fjern fortid, nærværende nutid og forestående evighed.

For ikke længe siden fik jeg brev fra en 81-årig dame. Hun havde oplevet en svær tid med et langvarigt sygehusophold. For hende blev der tændt et lys ved allehelgen dags tiden, da hun mindedes et vers, hendes mor ofte citerede i svære tider. Nu havde det bragt nyt lys og varme og troshjælp til vedkommende. Det står i Den danske Salmebog nr. 582 som vers 2 og lyder:

»Kast kun anker, her er grund,
det er godt på Gud at bygge,
trænges du en liden stund,
o, det er dog kun en skygge,
korset er en overgang,
glæden bliver evig lang«.

Når livsbølgerne går hårdt mod vor lille skæbnebåd, er det vidunderligt at finde en fast ankergrund uden for kystens knusende sandrevler.

Det samme gælder, hvis man har en følelse af, at »strømmen« har taget mig og fører mig derhen, hvor jeg egentlig ikke ville. Det er det, jeg ovenfor kalder besindelsens tid, der bliver til takkens tid m. m.

For nogen tid siden sendte en ven mig en gammel latinsk hymne. Han skrev bl. a.:

»Jeg vedlægger oversættelsen af TANTUM ERGO – (følger ikke helt den latinske tekst; oversætteren ukendt).

Lad en ydmyg tak opstige
for den skat, som jorden fik,
og den gamle pagt skal vige
for den nye offerskik;
hvor forstand og sanser svige,
ser vi grant med troens blik.

Lad da hjertet gennemglødes
af tilbedelse og tro,
lad al verdens lovsang mødes
hos de tre i himmelbo:
Ham som føder, Ham som fødes,
Ham som udgår fra de to!

Amen.«

Glædelig jul. Velsignet nytår ønskes med tak fhv. elever, fhv. medarbejdere og dem, som nu står i tjenesten, samt gamle Nissumvenner.

Hjertelig hilsen
jeres *Laurits Kaag*,
Femmøllervej 10, 8240 Risskov.

Der går som et sus over landet

Der går som et sus over landet;
der bliver så underligt tyst,
og følelser sælsomt blandet
fremvælder i menneskebryst.

Den pande, der lige var rynket,
nu glatter sig sagte ud.
Det hjerte, der nylig har klynket,
opsender en tak til Gud.

Og sjælen, der ellers sig vånded'
ved sorgens kvælende tag,
med gærende mod kan udånde:
Nu skimter jeg gryende dag.

De læber, der før var kruset
af letsinds flakkende smil,
bli'r også præget af suset
og lægger sig stille i hvil.

Men brystet, som ejer Guds-freden
i hjertedybet gemt,
det finder nu jorden lig Eden,
det lovsangens harpe får stemt.

Thi julens engel nu gæster
på ny vor gamle jord,
det er ham, der i sjælene fæster
så mangt et underligt ord.

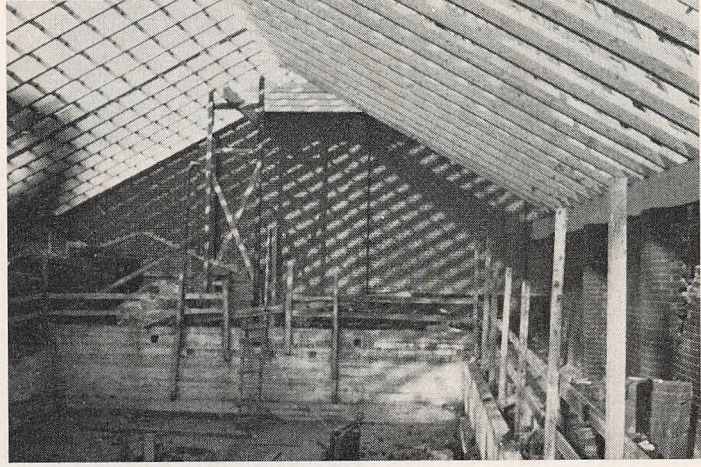
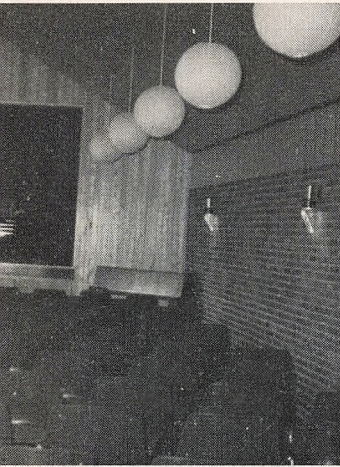
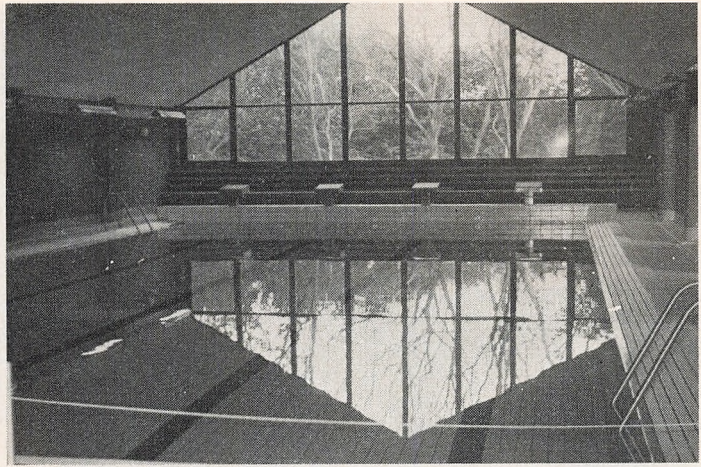
Det er julens engel, som ringer
med klokker i menneskers bryst,
et budskab til alle han bringer
fra livets og sandhedens kyst.

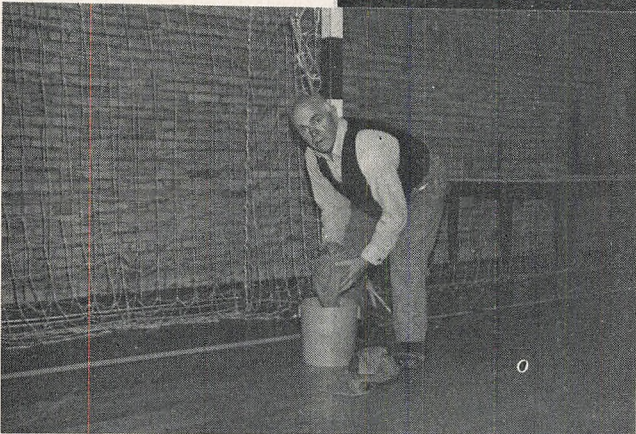
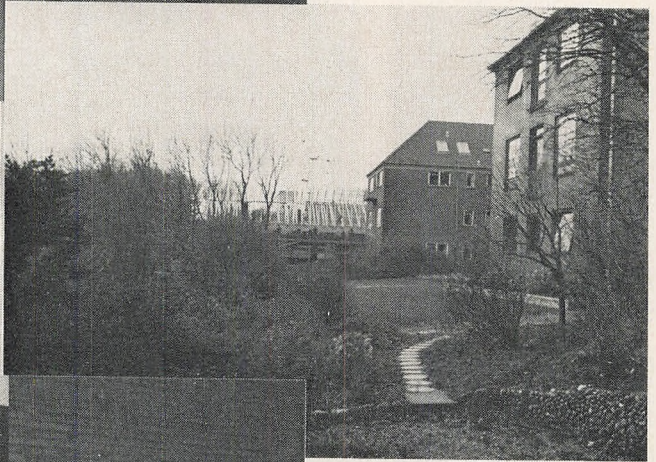
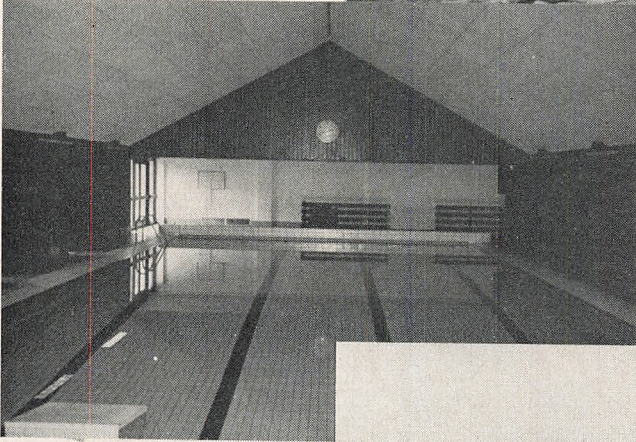
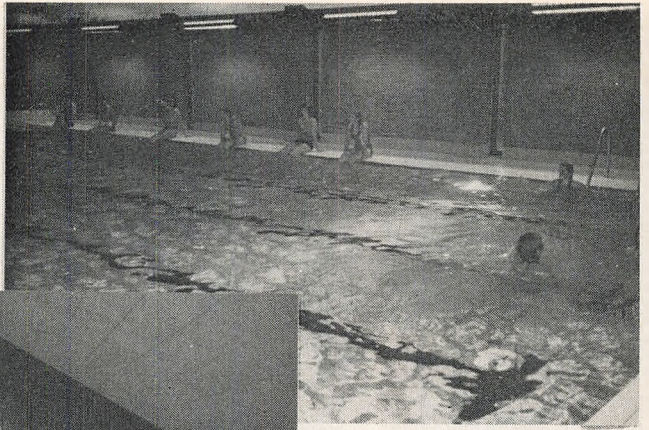
Laurits Kaag. (Julen 1920).

Billeder fra livet på skolen

»Sten, der råber -«

Det var palmesøndag i Jerusalem. Disciple-nes mængde priste Gud med høj røst. Fari-sæerne ville, at Jesus skulle få dem til at tie. Jesus svarede: »Jeg siger jer, at hvis disse tier, skal stenene råbe«. – Sten råber – også i Danmark – og de vil råbe, om kristenfolk tier – om vor nød og Guds frelse. »Hint frydekor fra Bethlehem forstummer ingen tid –«.

I Hvidbjerg kirke – lidt vest for Skive – i våbenhuset ligger en stor kampesten med nedslidte runer – fra omkring år 1000, før der blev kirke. Der står på den: »Beder for Bo-Bo«. Han har sat navn under. Bo har været *bange*, bange for synd og død og evig-hed. Stenen skulle råbe det ud: Hjælp mig! Mennesker af i dag er også bange, bange for det samme, som Bo rystede for. – Nej, det kan godt være, at de prøver på at skjule det.

I Randlev kirke nær Odder: I triumfbuen to svære sten, der tilsammen danner en halv-cirkel. I stenene en lille tegneserie. Den til højre: Jesus på korset, opstandelsen, guds-lammet. Til venstre: Adam, Gud og Eva. Stenhuggeren ville fortælle, hvad han havde lavet. Han huggede Adams navn under Adams skikkelse. I orden! Så faldt han i tanker. Jo, det blev et E og et v, der skulle jo stå Eva under skikkelsen med kjolen på. Ak og ve og rædsel! Hvad havde han dog gjort! Ev kom til at stå under Herren Gud. Stenhuggeren blev forfærdet – smed hammer og mejsel og løb bort, gemte sig i et ensomt krat. – Gjør Gud til et menneske, til en kvinde! Synd, synd! – Husk den tid! – Tæn-kende mennesker er bange for *synd*. Se, hvad den fører til i hjem og skole og ud over jord. Hans Kirk skrev »Vredens søn«, og nu har Erik Nørgaard lavet »Jesus, en spændende partisan«. Sikke genier! – De ved rigtignok besked. De spotter Gud. De kan ikke tænke.

Synd! – Husk lige, at Blichers far var præst i Randlev fra 1796-1823, og at Blicher holdt sin første prædiken i Randlev kirke.

I Tingsted kirke på Falster findes en mængde kalkmalerier, stammende fra ca. 1480, blandt andet »Lykkens hjul«. Hjulet går rundt og rundt, tiden går. Til venstre: en mand med hjulet på vej opad. »Regnabo!« jeg vil være konge. Øverst: han har nået målet. »Regno!« jeg er konge. Til højre: nedfald, »regnavi!« jeg har været konge. Nederst: knust, i graven, »sic transit gloria mundi«, sådan forgår verdens herlighed. Ja, »syndens sold er *død*«; sygdom, smerte, mag-teløshed, ensomhed og død følger i syndens spor. Hvad der hører denne verden til, og som mange binder sig til, bærer forkrænke-lighedens mærke. Der lurar en angst i sindet. Sten råber det ud. »Beder for Bo!« for mig!

På Udby kirkegård – nær Præstø – står der ved det vestre kirkedige en stor, slank sten; den bærer Grundtvigs navn, og neden-under står: »Og manden troede det ord, som Jesus sagde, og gik hjem«. Manden, det var den kongelige embedsmand i Kapernaum. Pastor Rørdam fra Mern talte ved Grundtvigs begravelse over ordet på stenen. Grundtvig blev født i Udby, derfor stenen dér; men han ligger begravet i Køge ås sammen med sin fru Marie. Aldrig forstummer sangen, der lød over Bethlehems marker. Vi har en frelser fra synd og død, og Gud skal ha' æren. – Hvis vi tror! »Troen brød gennem al ange-stens pile, fandt under korset sit fristed til hvile«. Ved korset lyser Guds ansigt over syndere, der skal dø. Der møder vi frelsen og tilgivelsen. Det råber sten. Pilene flyver om os, al angestens pile, troen flyver som en lille fugl frem mod målet, og vi får et håb og vort liv et indhold. Det hjælper Bo – og os.

Torkildstrup på Falster! Der blev Inge-
mann født, i præstegården. Hans barnehånd
har fattet om dørenes messinghåndtag inde i
stuerne. I kirken, »Lange Maren«, står på
prædikestolen en lille træengel med krøller
og basunkinder. Den har Ingemanns barne-
øjne hvilet på, når han var med sin mor i
kirke. Så skrev han siden: »To engle små os
følge, hvor vi gå –«. Men i diget ved præ-
stegården ud mod vejen står mindestenen
med digterens navn og data og så hans vers:

»Giv tid, og livets træ bli'r grønt,
må frosten det end kue,
giv tid, og hvad du drømte skønt,
du skal i sandhed skue«.

Se, ud af tro fødes *håb*, en frelser, det be-
tyder livets ord ved tro ind i sindet, i hjer-
tet, vi skal ikke dø, men være sammen med
Jesus og alle de frelste og englene og nok
også Bo i faderhuset. – Det hjælper mod
angst.

Så lige til Udby igen. Nu det østre kirke-
dige, over mod Grundtvigs barndomshjem.
Der en lille simpel sten med navnet Johan
Grundtvig og under: »En trofast Herrens
tjener i 53 år«. – Grundtvigs far! – Digteren
skrev om ham: »For ham var tro og gerning
aldrig to, thi livet lyste af en indre flamme«. Ja, tro og håb slår ud som *kærligheds-
flammer* i meningsfyldt tjeneste for næsten,
om han også kunne høre englesangen fra
Bethlehem. Det råber sten, men vi skal også
råbe det ud. Vrøvl at kristendom ikke har
noget med moral at gøre. Det vidste Bo også.

Fra korset, fra kærlighedens kilde rinder
tro og håb og kærlighed, det, der kan hjælpe
os i liv og død og evighed. »Hint frydekor
fra Bethlehem forstummer ingen tid«. Eng-
lene sang den, vi skal sige det. Tier vi, for-
stummer vor lovsang, jamen »stenene råber«.

Velsignet jul! Det ønsker vi alle bladets
læsere. En særlig hilsen til elevhold fra nov.
28 til april 31.

Signe og A. C. Nielsen.

Sejr over fjenden!

Der er meget at glæde sig over i denne tid,
megen køn og uskyldig juleglæde, som varmer
vore sind. Det er da både gode og kærlige
skikke at sende hinanden julehilsener, finde
på julegaver, komme sammen hos hinanden
i hyggeligt fællesskab og give bidrag til hjælp
til dem, som uforskyldt sidder hårdt i det.
Og vi glæder os til at se børnenes ansigter,
især deres øjne, når de går omkring juletræet
og af fuld hals synger: »Halleluja, halleluja!«

Men I vil vel nok give mig ret i, at det er
med alt dette som med den herlighed, der
skinnede over Bethlehems marker, at den
varede kun så kort. Julen er en smuk og dej-
lig oplevelse, men pludselig og alt for hur-
tigt er den forbi. Hvad betød den så, og
hvad blev der tilbage af den? Det vil i høj
grad afhænge af, på hvilken måde du i disse
dage forbereder højtiden, om det, der bliver
tilbage, er den fred med Gud, som Jesus
bragte, og som vi kan leve med hver dag –
eller det blot blev nogle pund for meget på
sidebenene, som du ærgrer dig over.

Hyrderne forfærdedes over glansen, og vi
forfærdes, når juleglansen forsvinder, og

mørket synes os dobbelt så tungt og tæt. Og så længe der er en forfærdelig magt iblandt os og inde i os, som hedder synd og en frygtelig fjende, som hedder død, så vil al vor egen selvopfundne og hjemmelavede juleglans ikke kunne gøre det lyst. For det kan kun det himmelske budskab: »Eder er i dag en frelser født!«

En frelser, det er en, som kan magte de fjender og skygger og rædsler, som vi står magtesløse over for – og navnet Jesus betyder: Frelser. Han, som blev født i en stald, og som døde på et kors, har vundet sejren for os alle.

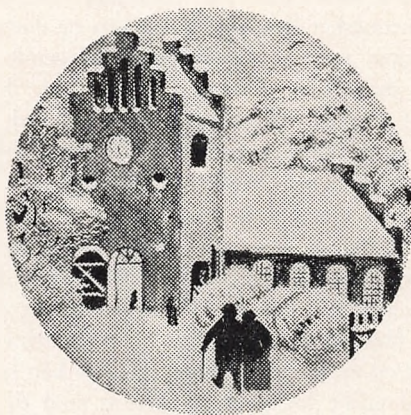
Men så må vi heller ikke gå over til fjenden! For den, som frivilligt går over til fjenden, kan ikke frelses, men må lide fælles skade med fjenden. Vi skal tværtimod i Jesu navn bekæmpe ham på alle fronter.

*»Min sjæl er frelst fra synd og død,
jeg løfter højt min stemme:
Mig er i dag en frelser født,
det vil jeg aldrig glemme!«*

(DS. 97)

Hvor det bliver tilbage i sindet efter jul, har man fejret ikke en nisse-, men en engle-jul!

Ingv. O. Godtkjær.

Julebudet - til hvem?

En af efterårets gode og rige oplevelser var det sammen med sin klasse at gennemgå og dernæst på Nr. Nissum Seminariums dejlige teaterscene at se Hostrups: »Eventyr på fodrejsen«. Eleverne syntes om denne komedie, der, til trods for sine 125 år, stadigvæk kunne gavne og fornøje. Om KFUM's betydeligste mand, Olfert Ricard, sagde nogle af hans misundere og kritikere: »Han kan sidde i første parket i Det kgl. Teater«. Indre Missions daværende formand, Fr. Zeuthen, svarede, så der ikke faldt flere bemærkninger: »Han kan mere!«

De ord: »Han kan mere!« tonede i mit sind den aften, da »fodrejsen« blev vist. Hostrup kunne skrive »Genboerne«, »Soldaterløjer« og andre løjer, men han kunne mere. Dette »mere« har vi i Julebudet – nr. 107 i Den danske Salmebog. Denne rige salme taler så stærkt til enhver, der af ærlig vilje vil søge ind til julens inderste hemmelighed. Den ydre jul kommer af sig selv, for den er i travle og dygtige forretningsfolks hænder. Den indre jul skal næres af helt andre kræfter. Undertiden af sorgen, som hos Hostrup, og så kunne han af sine dyrekøbte, men også rige erfaringer sige noget til os om,

hvem julebudskabet – også – er til. Og vi får klart og kærligt at vide, at julebudet er givet til mennesker, der kender mørkets og dødens skygger, men at der i mørket er tændt et lys, der aldrig slukkes. Mørket kan ikke jages ud med et kosteskaf, men kun ved, at der midt i mørket sættes et lys. Lyset er barnet fra Betlehem, Guds vidunderlige gave til en slægt, der har et modløst hjerte, men et hjerte, der nu får ret og mod til at kæmpe og vinde, og ingen fjende – heller ikke dødens fjende – kan overvinde det hjerte, der har fået skænket trøst hos Ham, hvorfra al sand og ægte trøst kommer, og som kan lære os at takke for livet og give os mod til at stride troens gode strid. Julebudet er vældet til evig glæde. Måtte vi erfare det i denne jul, så vi kan takke med følgende ord:

»Tak for hver en julekvæld,
som har åbnet glædens væld!«

Glædelig jul ønskes af

Poul Jeppesen.

At elske - deri er livet

I Selma Lagerlöfs legende om Jesu fødsel – Den hellige nat – fortælles om en mand, der går ud i den mørke nat for at skaffe ild til sin hustru, der lige har født et barn. Han kommer til en hyrde, der sidder ved et bål og vogter sin hjord. Da den fremmede spørger om ild, har hyrden mest lyst til at sige nej, for han er et ondt og hårdt menneske, men da han opdager, at manden ikke har noget at bære gløderne i, bliver han glad og svarer, at han kan tage så meget, han har lyst til. Hyrden bliver meget forbavset over, at manden kan tage gløderne i sine bare hænder, og han spørger ham om, hvad det er for en nat, siden alle ting viser ham barm-

hertighed. Dertil svarer manden ham: »Jeg kan ikke sige dig det, når du ikke selv kan se det«. Hyrden bliver nysgerrig og følger efter den fremmede. Da han kommer til den nøgne klippehule og ser barnet liggende der, bliver han rørt, skønt han er en hård mand, og han trækker et fåreskind frem og giver det til barnet.

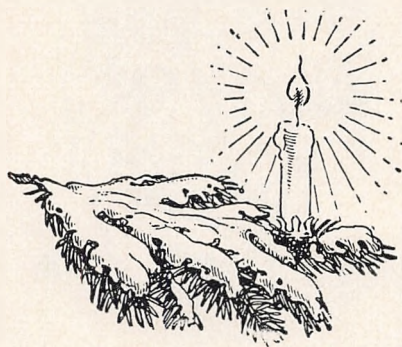
I samme øjeblik han viser, at også han kan være barmhjertig, bliver hans øjne opladt, og han ser, hvad han før ikke har kunnet se og hører, hvad han før ikke har kunnet høre. Han ser en hel flok engle med sølvhvide vinger, der synger, at i nat er frelseren født; han, der skal frelse verden fra dens synder – dette ser han i den mørke nat, hvor han før ikke har kunnet skelne det mindste.

En ny verden bliver åbnet for ham. Han får øjnene op for andre værdier end dem, han har haft ved at tænke på sig selv. Han får livet påny.

Det er svært at leve efter det største bud i loven: Du skal elske Herren din Gud og din næste som dig selv. Derfor må vi dagligt bede:

Så lær mig da Herre at dig til behag
jeg bruger det pund mig blev givet,
at fylde med hæderligt virke min dag,
at hjælpe og værne om den, som er svag,
at elske, thi deri er livet.

Glædelig jul ønsker *familien Juhl.*

Fra Himlen højt kom budskab her

»Børnesang om Jesusbarnet« – således har Luther selv omtalt den salme, den ene af 3 julesalmer vi har fra Luthers hånd.

Også for Luther var julen hjemmets fest. Denne salme var oprindelig tænkt som et krybbespil – og vi må tænke os den sunget og opført første gang i Luthers eget hjem.

En person – udklædt som engel – kommer ind og melder det glade budskab. Store og små samles nu under fremførelsen af de følgende vers omkring krybben i stuens midte. Ved begyndelsen af 5. vers er alle forsamlet om krybben og takketoner lyder som følger: »O, vær velkommen, ædle gæst . . .«.

Ved nærmere eftertanke en vidunderlig indledning til julen. Ganske bogstaveligt var alt i hjemmet centreret om barnet i krybben. Til forskel fra vort »glimrende« juletræ, under hvis grene gaverne bugner. Ikke at det i sig selv indebærer noget forkert. Men, hvis gaverne overstråler *gaven*? – Da kan vi have nødig at læse og synge Luthers »Børnesang om Jesusbarnet« for at få sindet ret indstillet mod budskabet »– fra Himlen højt«, som også denne jul skal lyde ud over jord.

»– Så vil vi glemme sorg og savn
og holde jul i Jesu navn«.

Således lader Luther salmen klinge ud. Det skal være vor julehilsen til alle bladets læsere, at vi alle – på trods af det ene eller det andet – dog må holde jul i Jesu navn.

Med hilsen og glædelig jul.

Familien Grønbæk.

Hva er julen?

Julen er mere enn glitrende graner og
skinnende sne
Julen er mere enn tilvendte vaner og
gang om et tre

Julen er Jesus, Guds enbårne sønn
Julen er himmelens svar på din bønn
Julen er Jesus

Julen er mere enn hellige minner om hyrder
på vakt
Julen er mere enn stjerner som skinner i
funklende prakt

Julen er Jesus, en frelser er født
Julen er himmelens dør satt på gløtt
Julen er Jesus

Julen er mere enn krybben og stallen og lejet
av halm
Julen er mere enn klokkernes kallen og
klingende malm

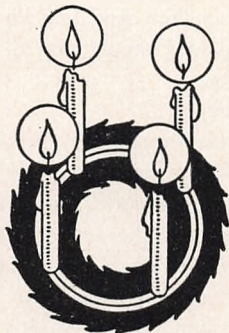
Julen er Jesus, Guds sonofferlam
Lammet som bærer vår synd og vor skam
Julen er Jesus

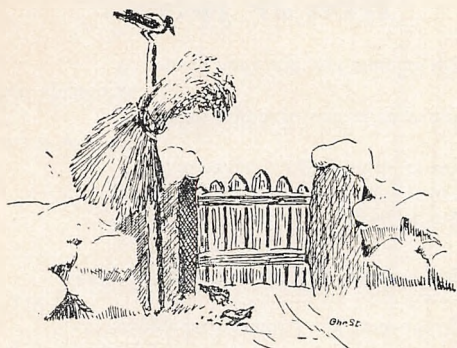
Han er vår højtids innhold og kjerne og
dyreste skatt
Han er den eneste lysende stjerne i tidernes natt
Jesus er trøsten for slekter som blør
Jesus er håpet for meg når jeg dør
Jesus alene.

Signe Ulven.

Med denne lille norske sang vil jeg gerne ønske alle bladets læsere en rigtig god og velsignet jul og et lykkeligt nytår.

»Jeppe«.

Formandsskifte

Efter 17 år i bestyrelsen og heraf de sidste 10 år som formand ønskede provst E. Mejdahl ikke genvalg ved repræsentantmødet i september.

Et langt åremål og interessebetonet medansvarlighed var hermed slut. Vi, der var så heldige at være forstanderpar under hans ledelse, kan sagtens være på lederposten, idet vi aldrig har følt en kritisk undergrundsbevægelse, der, som øverste myndighed, overvågede vore handlinger. Derimod har vi mødt en imødekommenhed og en tillid, der gjorde, at vi frimodigt kunne spørge – eller handle selvstændigt, fordi vi følte, at skolens formand var en personlighed, der gav frihed til at handle selvstændigt, men under ansvar overfor skolen.

Store udvidelser er foretaget i hans formandstid og altid faldt ordene: »Vi må hellere prøve«, og han stod bag ideerne. Uden disse formandsord var skolens udvidelse ikke kommet igang.

Tak for gode år.

Ved et ekstraordinært bestyrelsesmøde valgte den fuldtallige bestyrelse sognepræst Ing. Godtkjær, Møborg, som formand. Pastor Godtkjær er ikke »et ukendt blad« på skolen. Han blev indvalgt i bestyrelsen i 1972, hvor han efterfulgte gdr. Axel Bodrøgil Christensen. Pastor Godtkjær og frue

kom til Møborg-Nees pastorat i 1963 fra Lolland. Godtkjær var en overgang i de unge år KFUM-sekretær i Haslev og hjælpepræst hos Indre Missions formand C. Bartholdy.

Vi byder vor nye formand velkommen.

Flere gange har jeg fået pålagt at offentliggøre bestyrelseslisten. Den er følgende:

- Ing. Godtkjær, Møborg præstegård,
7660 Bækmarksbro.
Karl Emil Sørensen, Hejmdalsvej 38,
7500 Holstebro.
Elisabeth Hejbøl, Gudumvej, Nr. Nissum,
7620 Lemvig.
H. P. Hansen, Vesterbrogade 17, Humlum,
7600 Struer.
Carl Damtoft, Nr. Lindholdt,
7830 Vinderup.
Jørgen Mooesgård, Højgård, Vorgod,
6820 Videbæk.
Jens Gadegård Frandsen, »Skovgård«,
Sandager, 6800 Skjern.
Sigurd Hansen, Ljørslev, 7900 Nykøbing M.
Niels Storegård, Vinderup præstegård,
7830 Vinderup.

Æresmedlem af bestyrelsen:
Jensine Jensen, »Solhjem«, Nr. Nissum,
7620 Lemvig.

De tre førstnævnte udgør bestyrelsens forretningsudvalg.

Ths. M.

Kære kammerater fra 47

Vi husker alle Olga (Gregersen) Nielsen som en god og livsglad pige. Den 17. oktober modtog vi meddelelsen om hendes død. Hun havde været syg i længere tid. Olga blev begravet den 21. oktober fra Tømmerby kirke. Kirken var ualmindelig smukt pyntet og fyldt til sidste plads. Pastor Sørensen talte ud fra ordene i Salme 50,15: Kald på mig på nødens dag! De seks ældste børn bar deres mor til graven.

Ved en mindesammenkomst efter begravelsen blev der sunget mange salmer og talt mange gode mindeord om Olga. Bl. a. mindedes man hende som beskeden og stilfærdig, en mor, der havde sit virke i hjemmet, hvor en stor børneflokk voksede op. Hun var lyspunktet i familiens kreds. Hun havde også sin plads i kirken og hvor Guds ord lød, og ved de foldede hænder hentede hun kraft i modgang. Olga var et bevis på, at Guds løfter holder, at »som din dag er, skal din styrke være«. Hendes sidste år var en prædiken uden ord.

Vore tanker går til Jens Peder og børnene, hvor der nu er en tom plads.

Æret være Olgas minde!

Venlig hilsen til jer alle.

Anna og Elna.

Vore møder

28. dec. Gudum. O. G.

12. jan. Linde. O. G.

Gamle elevblade, jubilæumsskrifter

og fotografier er ofte at finde som ejendele hos gamle højskoleelever.

Ved dødsfald brændes de ofte som værdiløse ting.

Hvis du har ovennævnte i din varetægt, da så vi så gerne, at skolen »arvede« disse.

Vi mangler elevblade fra de første årgange og fra 1923 til omkring 1945. Tænk, om samlingen kunne fyldes op. Det ville være en *guldgrube* for historikere, der er interesseret i skolen.

Tænk, om der endnu findes jubilæumsskrifter og programmer fra gammel tid. Vi har et enkelt fra Ad. L. Hansens tid, helt nøjagtigt fra 1894.

Tak om nogen vil tænke på værdien af disse gamle ting.

De modtages med tak.

Ths. M.

Velkommen til

Vinterferie- kursus

på Nr. Nissum Høj- og Efterskole

14.-20. februar 1976 eller

21.-27. februar 1976

Lad stadig rinde dig i hu,
benyt den dag, der glider nu,
byg borg af hverdagsstene.

Lørdag:

- 15,00 prc. Kaffe.
- 15,45 Velkomst ved Ths. Mogensen.
- 16,00 Omkring Liden Kirsten og Prins Buris I ved Arne Rasmussen.
- 20,00 Dagen før søndag ved sognepræsten, P. Juhl Jensen.

Søndag:

- 10,00 Højmesse i Nr. Nissum kirke.
- 14,15 1875 – et tilbageblik. »For de gamle, der faldt«, H. C. Andersen, ved Otto Grønbæk.
- 16,00 Rom tur-retur ved Arne Rasmussen og Ths. Mogensen.
- 20,00 Eleverne underholder.

Mandag:

- 9,30 Bibeltime: »Død, hvor er din sejr« ved pastor Ing. Godtkjær, Møborg.
- 10,45 W. A. Mozart: Rekviem (»Giv dem den evige hvile, Herre!«) ved Ing. Godtkjær.
- 14,15 Familielivets betydning – eksempler fra litteraturen ved Ths. Mogensen.
- 16,00 1875 – er der ny overalt = Thøger Larsen ved Otto Grønbæk.
- 20,00 »Vi synger sammen« ved familien Juhl.

Tirsdag:

- 9,30 Bekendelse og bibelsyn ved Poul Jeppesen.
- 10,45 Omkring Liden Kirsten og Prins Buris II ved Arne Rasmussen.
- 13,00 Hvis vejret tillader det – biltur »Nissum Bredning rundt«. (Humlum, Oddesundbroen, Vestervig, Agger, Thyborøn, Harboøre, Thøger Larsens hjem, Lemvig).

20,00 Underholdning ved familien Poul Jeppesen. »Indre Missions egne sangere«.

Onsdag:

- 9,30 Bibeltime ved pastor N. Storebjerg, Vinderup.
- 10,45 En sommeraften ved Nissum Bredning ved overlærer A. C. Nielsen, Vinderup.
- 14,15 Frieftermiddag.
- 16,00 Skole og lovgivning – vore børns fremtid ved overlærer K. E. Sørensen, Holstebro.
- 20,00 Besøg i lærerhjemmene.

Torsdag:

- 9,30: Bibeltime.
- 10,45 Omkring Hans Kirks »Fiskerne« ved lektor Hejbøl, Nr. Nissum.
- 14,15 Johan Skjoldborg ved Poul Jeppesen.
- 16,00 Besøg i Sovjet ved lærer B. Sivekjær, Rydhave.
- 20,00 Kursisterne underholder.

Freitag:

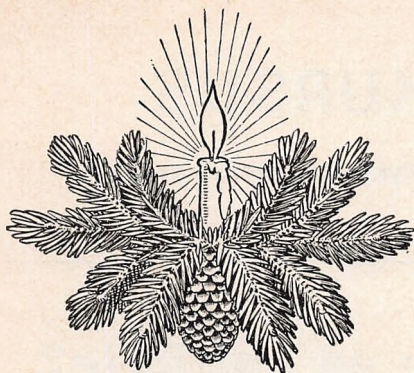
- 9,30 Bibeltime ved forstander A. Kristensen.
- 10,30 Kaffe og afslutning.

Oplysninger om feriekursus

- ★ Indkvartering finder sted på ganske almindelige elevværelser. Værelserne er udlånt af eleverne, og deres ejendele står på disse. Eleverne er i samme tidsrum ude i erhvervspraktik.
- ★ Kursisterne må selv medbringe sengetøj og sengelinned, hvis andet ikke er aftalt.
- ★ De fleste værelser er dobbeltværelser, men der er også mulighed for enmandsværelser.
- ★ Hvis man kommer med rutebilen Struer-Lemvig, skal man stå af ved »Elmely«.
- ★ Prisen for kursus er 225,00 kr. pr. deltager. Betalingen dækker ophold, mad, undervisning, udflugt m. m.
- ★ Evt. spørgsmål om kursus rettes direkte til skolen.

Faste tidspunkter i dagsplanen:

- Kl. 8,45: Morgenmad.
- Kl. 12,30: Middag.
- Kl. 15,15: Kaffe.
- Kl. 18,00: Aftensmad.
- Kl. 21,00: Aftenkaffe.

GLIMT

Julemåneden er ikke begyndt, når bladet sendes til bogtrykkeren, og derfor kan jeg ikke skrive om denne tids særprægede oplevelser.

Men alligevel kan vi glæde os, fordi vi venter at opleve mange skønne og berigende timer på vor gamle skole.

Juleforberedelser ligger foran os i mange forskellige udformninger. Den kendte duft af brunekager har vi oplevet, og den minder om jul.

Julekoncert i kirken ved violinsolisten Anker Buch glæder jeg mig meget til og håber, at oplevelsen må sætte dybe spor af skønhed i sindet. Efter kirkekoncerten spiller han for eleverne herhjemme på skolen.

Højskoleelevernes forældrefest er samme dag. Vi håber, at vi sammen må opleve en fællesfest med fælles minder, der senere giver opholdet varige minder.

Traditionen tro skal vi også i år på juleindkøbstur – eller se juleudstillingen i Holstebro og slutte med at gå i biografen for at se en hyggelig julefilm.

Vigtigst er den forberedelse, der giver julen indhold. Om vi sammen kunne synges julens gamle, kendte salmer, så deres ord blev til indhold og virkelighed: »Julen har bragt velsignet bud . . .«.

Økonomien ved byggeriet omtalte jeg kort i sidste blad. Vi forespurte venligst ministeriet, om der ikke var mulighed for 600.000 kr. rentesikret lån – som så mange skoler får, men der var lukket af – og svaret var ventet.

Højskoletilmeldingen går trægt, men det går da. Det er ikke let at vente, når man hedder Ths., men der er hindringer, der ikke kan passeres. Forespørgselen er stadig god, så tålmodigheden bevares.

Efterskolens ledige pladser i 10. kl. er nu ved at være besat, og næste år, dvs. 77-78, er godt på vej mod fuldtegnelse.

Elevmøder og møder er gode kontaktmuligheder. Vi var mange på Vildsund strand og i Vinderup menighedshus, og vi siger alle deltagere tak for gode aftener.

Glædelig jul og et godt nytår skal være det sidste glimt fra 1975.

Ths. M.

* Adresseforandringer

- 72-73 Kjeld Nørgaard Christensen, Hammerum Landbrugsskole, 7400 Herning.
- 71-72 Aase Thise, Mariero, Dronningensvej 30, 2000 København F.
- 70-72 Irma Damgaard, Østervænget 12, Hodsager, 7490 Aulum.
- 70-71 Else Merete Jacobsen, H. P. Jensens Vej 9, 8270 Højbjerg.
- 68-69 Bodil Bruun Bjerg, Brattingbjerg 11, Linde, 7500 Holstebro.
- 67-68 Vivian Broby Nielsen, Sinsenvaien 56 A, Oslo 5, Norge.
- 1967 Anna Skals, Pilevej 3, 8800 Viborg.
- 1964 og 69 Diakon Bodil Bech Thorsen, Elså, 7900 Nykøbing M.
- 62-63 Villy Lund, Bjerregrav, 9632 Møldrup.
- 1960 Ester Bojesen, Torshøjvej 13, 7700 Thisted.
- 59-60 Knud Kristensen, Holmevej 57, 3670 Veksø Sj.
- 1958 Inger Th. Thise, Møllersvej 7, 4930 Maribo.
- 1957 Anna Nielsen, Iversvej 2, Rødding, 8800 Viborg.
- 1955 Karen M. Rasmussen, Travergårdsvvej 6, Meløse, 3320 Skævinge.
- 1955 A. Vibskov Iversen, Kolonnevej 7, 6400 Sønderborg.
- 1947 Esther Andersen, Nørreåvej 14, Vejrum, 8800 Viborg.
- 1943 Kristiane Hansen, Ollingvej 22, 6933 Kibæk.
- 41-42 Kristian Krogh Madsen, Hagens Møllevej 2, 7800 Skive.
- 1929 Edna Sørensen, Vester Strandgade 20, 6950 Ringkøbing.

HØJSKOLEKURSUS

begynder 5. januar 1976. Alle oplysninger sendes gerne

Hvem kan komme på højskole?

Spørgsmålet lyder ofte. Der hersker stor uvidenhed, hvad angår dette at komme på højskole eller efterskole.

For at komme på højskole skal man være 17¹/₂ år inden kursus starter, for at få evt. statstilskud og at tælle som årselev. *Dette er det største bud i loven.*

Realeksamen, 10. kl. og 9. kl. prøver er ret almindelig blandt eleverne. Mange er erhvervsuddannet, og kun de færreste har 8 eller 7 års skolegang som baggrund.

Alle er derimod velkommen, og vi kan blot sige, at forskelligheden i prøver ikke er afgørende, men det er personligheden eller interessen, man kommer med. Vi ser gerne en flok elever, der vil og kan lære noget, og vi ser helst en flok elever, der kommer her, fordi det er NR. NISSUM, de har valgt.

Vi håber, at mange vil benytte juletiden til at opmuntre evt. emner til at komme på vor skole.

Tak for henvisningen.

Ths. M.

NB. Arbejdsløse gives særlig understøttelse – eller kan ansøge herom.

Vinterelevstævnet

er fastsat til lørdag den 31. januar 1976

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening. - Redigeret af forstander Ths. Mogensen

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI STRUER 27874

50 HR J KRISTENSEN
STATENS PÆDAGOGISKE
LÆRER PÅRALLELSAMLING
Ø KH 0012